

мр Вања Јовановић, доцент

Мр Вања С. Јовановић је магистар конзервације и рестаурације, и има звање вишег конзерватора-рестауратора. Бављење конзервацијом је започела на Вишој школи ликовних и примењених уметности у Београду а наставила на Културолошком факултету на Цетињу. Њена магистраска теза, одбрањена 2000-те године на Факултету примењених уметности у Београду, бавила се применом ласера у чишћењу слика, у то време потпуно новом методологијом у конзервацији. На почетку конзерваторске каријере радила је на конзервацији и рестаурацији зидних слика (Манастир Благовештење рудничко, Саборна црква у Београду, Богородичина црква у Земуну, Манастир Гомирје у Хрватској, и друге). Из богате стручне биографије могу се издвојити радови на делима наших познатих сликара попут Петра Лубарде (дела из Легата Петра Лубарде у Београду и из Спомен парка Крагујевачки октобар, Крагујевац), Петра Добровића (Кућа легата, Београд), Лазара Возаревића (Галерија Лазар Возаревић, Сремска Митровица) и других сликара из међуратног и послератног периода. Као сарадник и одговорни конзерватор на пројектима конзервације и рестаурације штафелајних слика у Централном институту за конзервацију (ЦИК) у Београду, у периоду од 2011-2015. године, поставила је методологију рада на сликама са специфичним конзерваторским проблемима као што су прве слике рађене нитроцелулозним бојама у нашој уметности, везане за име Петра Лубарде. Такође, међу првима се посветила проучавању технике и проблема конзервације слика енформел и пост-енформел фазе Лазара Возаревића. О резултатима и иновативним решењима примењеним у овим конзервацијама објавила је више стручних и научних радова на домаћим и иностраним конференцијама.

Од 1996. године ради као наставник теоријске и практичне наставе у средњим стручним школама (Шабач, потом Београд) на смеру конзерватор културних добара, чиме је стекла завидно педагошко искуство као и искуство у реализацији пројектних активности школе.